

Nr 574

Av herrar **Schött** och **Svanström**, om delning av Kalmar skyddskonsulentdistrikt.

(Lika lydande med motion nr 638 i Andra kammaren)

Allmän enighet torde råda om att den sedan några år förda politiken, innebärande en ökning av frivårdens del av vår kriminalvård, är riktig.

Huvudgrupperna av frivårdsklientelet utgöres dels av dem som är dömda villkorligt med övervakning eller till skyddstillsyn, dels av dem som har frigetts villkorligt med övervakning. Antalet klienter i dessa huvudgrupper har från september 1963 till september 1968 ökat från 17 342 till 20 757. Till sistnämnda antal skall så läggas de 1 292 personer, som förts över till vård utom anstalt och som i september 1968 stod under övervakning, varför totala antalet frivårdsklienter vid denna tidpunkt uppgick till 22 049.

Den fortsatta ökningen av frivårdsfallen ställer givetvis ökade krav på frivårdens organisation. Som ett led i utbyggnaden av denna har kriminalvårdsstyrelsen tre år i följd framställt yrkande om delning av Kalmar skyddskonsulentdistrikt.

Yrkandet har upptagits på initiativ av övervakningsnämnden i Västervik och innebär, att det genom delningen uppkommande nya distriktet, Västerviks distrikt, skulle få en tjänst som skyddskonsulent och en biträdestjänst. I petitaskrivelsen för 1969/70 framhåller kriminalvårdsstyrelsen att Västerviks övervakningsnämnd ansvarar för samtliga övervakningsfall inom Norra Kalmar län, inklusive städerna Västervik och Vimmerby. Detta område rymmer ungefär 1/3 av distriktets ca 500 klienter, vilket väl motiverar inrättandet av ett nytt distrikt. Nuvarande ordning innebär att en i Kalmar placerad skyddsassistent måste varje vecka ha mottagning i Västervik, varannan vecka sammanträden med övervakningsnämnden där och dessutom i katastroffall företaga resor upp till klienter i västerviksområdet. Denna ordning gör arbetsbelastningen vid kalmardistriktet betungande och arbetsförhållandena där så pressande, att kriminalvårdsstyrelsen funnit det angeläget med en uppdelning av distriktet. Merkostnaden härför har beräknats till 68 448 kronor.

Vi finner det anmärkningsvärt, att Kungl. Maj:t inte för sin del tillstyrkt kriminalvårdsstyrelsens förslag om en dylik uppdelning. Enligt vår uppfattning är det på det alldeles speciella område som frivården utgör uppenbarligen värdefullt, att distrikten är relativt små, så att klientövervakningen underlättas och blir så effektiv som möjligt.

För vår del vill vi slutligen understryka att en väl utbyggd frivård inte endast ur vårdsynpunkt utan också ur ekonomisk synpunkt är att rekommendera.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen måtte besluta

I a) att nuvarande Kalmar skyddskonsulentdistrikt uppdelas i ett kalmar- och ett västerviksdistrikt,

b) att västerviksdistriktet måtte tilldelas en tjänst som skyddskonsulent och en biträdestjänst,

II att till frivården för budgetåret 1969/70 anvisa ett förslagsanslag av 31 503 000 kronor.

Stockholm den 28 januari 1969

Lars Schött (m)

Ivan Svanström (cp)
